

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.III.14/2022/13.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2022. március 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberkereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Győri Törvényszék 2021. október 27. napján kihirdetett B.203/2019/147. számú ítéletét megváltoztatja azzal, hogy

Terhelt2 II. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 5 (öt) év 6 (hat) hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát 6 (hat) évre enyhíti,

Terhelt3 III. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát és közügyektől eltiltás tartamát 6-6 (hat-hat) évre súlyosítja.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe az I. r. és a II. r. vádlottak által 2018. április 16. napjától 2018. október 17. napjáig letartóztatásban töltött időt számítja be, mindkét vádlott tekintetében mellőzi a bűnügyi felügyelet beszámítására vonatkozó rendelkezést.

A bíróság a nyomozás során lefoglalt és a Győri Törvényszék Gazdasági Hivatal által Bj.192/2019. szám alatt kezelt 2. sorszám alatti, 1 db arany színű Név1 mobiltelefont, a 4. sorszám alatti, 1 db fehér színű Név2 mobiltelefont, a 6. sorszám alatti, 1 db fekete színű Név3 laptopot lila tokban és a 16. sorszám, 1 db asztali számítógépet elkobozza.

Az elsőfokú eljárás során összesen 545.935 (ötszáznegyvenötezer-kilencszázharmincöt) forint bűnügyi költség merült fel, melyből Terhelt2 II. r. vádlott 172.807 (százhetvenkettőezer-nyolcszázhet) forint bűnügyi költség megfizetésére köteles.

Egyebekben helybenhagyja az elsőfokú bíróság ítéletét azzal, hogy a tárgyalási napok közül mellőzi 2020. december 14. napját.

Terhelt1 I. r. vádlott lakhelye Cím30.

Terhelt2 II. r. vádlott lakhelye Cím31.

Terhelt1 I. r. vádlott és Terhelt2 II. r. vádlottak által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2021. október 27. napjától a mai napig, 2022. március 24. napjáig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe beszámítani rendeli.

Terhelt3 III. r. vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől 2021. október 27. napjától a mai napig, 2022. március 24. napjáig bűnügyi felügyeletben töltött időt a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetésbe beszámítani rendeli akként, hogy egynapi szabadságvesztésnek

öt nap bünygyi felügyeletben töltött idő felel meg, és a beszámítás után fennmaradó tartamot egynapi szabadságvesztésként kell beszámítani.

Kötelezi Terhelt2 II. r. vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 14.400,- (tizennégyezer-négyszáz) Ft bünygyi költség megfizetésére az állam javára.

I n d o k l á s:

[1] A Győri Törvényszék 2021. október 27. napján kihirdetett B.203/2019/147. számú ítéletében bünyösnek mondta ki Terhelt1 I. r. vádlottat 2 rb emberkereskedelem büntettében [Btk. 192. § (2) bekezdés II. és X. fordulat, (3) bekezdés a) és b) pont, (4) bekezdés b) pont] és 1 rb társtettesként elkövetett prostitúció elősegítése büntettében [Btk. 201. § (1) bekezdés b) pont], Terhelt2 II. r. vádlottat 2 rb bünysegédként elkövetett emberkereskedelem büntettében [Btk. 192. § (2) bekezdés X. fordulat, (3) bekezdés a) és b) pont, (4) bekezdés b) pont] és 1 rb társtettesként elkövetett prostitúció elősegítése büntettében [Btk. 201. § (1) bekezdés b) pont], Terhelt3 III. r. vádlottat 2 rb emberkereskedelem büntettében [Btk. 192. § (2) bekezdés I. és VII. fordulat, (3) bekezdés c) pont].

[2] Ezért a bíróság Terhelt1 I. r. vádlottat halmazati büntetésül 8 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra, Terhelt2 II. r. vádlottat halmazati büntetésül 6 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 7 év közügyektől eltiltásra, Terhelt3 III.r. vádlottat halmazati büntetésül 5 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 5 év közügyektől eltiltásra ítélte.

[3] Rendelkezett még a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, és Terhelt1 I.r. vádlottal szemben 114.500.-Ft, Terhelt2 II. r. vádlottal szemben 114.500.-Ft, Terhelt3 III. r vádlottal szemben 400.000.-Ft vagyonekobzást rendelt el. Rendelkezett még a bünyjelekről és a bünygyi költség viseléséről.

[4] Az ítélet ellen az ügyészség valamennyi vádlott terhére, téves jogi minősítés miatt és a kiszabott büntetések súlyosítása végett, az I. r. vádlott és védője elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért, harmadsorban a jogi minősítés megváltoztatásáért, a II. r. vádlott védője elsődlegesen részbeni felmentésért, másodlagosan enyhítésért, a III. r. vádlott felmentésért élt fellebbezéssel.

[5] A Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészség fellebbezésének írásbeli indokolásában sérelmezte, hogy ha az elsőfokú bíróság ítéletének indoklásába több alkalommal rögzítette, hogy a sértett tanúk vallomása következetes, annak valóságtartalma nem kérdőjelezhető meg, így azokat a tényállás megállapításánál elfogadta, akkor miért nem fogadta el a sértett tanúknak a kiskorú sértett életkorára vonatkozó vallomását. Összefoglalta, mely bizonyítékok azok, amelyek alapján kétségtelenül megállapítható, hogy a vádlottak tisztában voltak azzal, hogy az egyik sértett kiskorú. Az ezt alátámasztó körülmények felsorolásával amellet érvelt, hogy Terhelt2 II. r. vádlott magatartása társtettesi az emberkereskedelem büntette vonatkozásában. Elemezte a vádlottak oldalán felhozható büntetékiszabási körülményeket és

kifejtette, hogy álláspontja szerint az egyes súlyosító és enyhítő körülmények milyen nyomatékkkal bírnak.

[6] Az I. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában fenntartotta az elsőfokú ítélet kihirdetésekor bejelentett fellebbezési kérelmét azzal, hogy az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, felülbírálatra alkalmas, az elsőfokú bíróság mérlegelését támadó nyilatkozatot nem terjesztett elő. A cselekmény minősítése körében nyilatkozatát az elsőfokú eljárás során előadott védőbeszédében foglaltak szerint tartotta fenn.

[7] A II. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában kérte az ügyészség súlyosításra irányuló indítványának elutasítását. Bizonyítás lefolytatását, ennek alapján a tényállás megváltoztatását, védecének az emberkereskedelem vádja alóli felmentését indítványozta. Arra az esetre, ha a felmentés nem történne meg, enyhébb büntetés kiszabását kérte. Rámutatott, hogy védőként tanú8tól, védenca testvérétől szerzett tudomást arról, hogy az I.r és II. r. vádlottak tulajdonképpen nem élettársak voltak, hanem legfeljebb szeretők és hogy ezen konfliktusoktól nem mentes kapcsolatukban II.r Terhelt2t miként használta ki az I. r. vádlott. Egyebekben a bizonyítékok mérlegelését támadta és azt hangsúlyozta, hogy II. r. vádlott nem volt jelent az I. r. vádlott fenyegetőzésekor, illetve nem valósított sem semmilyen tényállási elemet az emberkereskedelem vonatkozásában.

[8] A II. r. vádlott fellebbezésének indokolásában hivatkozott arra, hogy az eljárás során végig következetes nyilatkozatokat tett, a prostitúció elősegítésében bűnösben érezte magát, míg az emberkereskedelem vonatkozásában továbbra is tagadta bűnösségét. E körben az eljárás során előadott védekezését ismételte meg. Az ügyészi indítvány elutasítását kérte akként, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét helyezze hatályon kívül az ítélőtábla és utasítsa új eljárás lefolytatására, másodlagosan csak a prostitúció elősegítésében állapítsa meg a felelősségét, a törvényszék ítéletét lényegesen enyhítse az ítélőtábla, az emberkereskedelem büntetnének vádja alól pedig mentse fel.

[9] A fellebbviteli főügyészség BF.138/2018/11-II. számú átiratában az ügyészség által valamennyi vádlott terhére, téves jogi minősítés miatt és a kiszabott büntetések súlyosítása végett bejelentett fellebbezést a minősítés körében módosítással tartotta fenn. Az I. r. vádlott és védője által elsődlegesen felmentésért, másodsorban enyhítésért, harmadsorban a jogi minősítés megváltoztatásáért, a II. r. vádlott védője által elsődlegesen részbeni felmentésért, másodlagosan enyhítésért, a III. r. vádlott által felmentésért bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[10] Utalt arra, hogy a felülbírálat a Be. 590. § (2) és (10) bekezdéseire figyelemmel teljes körű. Álláspontja szerint a törvényszék a bizonyítási eljárás lefolytatása során hatályon kívül helyezésre okot adó eljárási szabálysértést nem vétett, a beszerzett bizonyítékokat egyenként és összefüggésükben is megvizsgálta, a vádlottak védekezésének elemeivel összevetette, logikusan értékelte, s e mérlegelő tevékenysége eredményeképpen megalapozott tényállást állapított meg.

[11] Rámutatott, hogy a tényállás alapján a törvényszék a vádlottak büntetőjogi felelősségét okszerűen állapította meg, s helytállóan alkalmazta mindhárom vádlott bűncselekményeinek minősítéséhez az elkövetéskor hatályos anyagi jogi szabályokat, de véleménye szerint

tévedett akkor, amikor Terhelt1 I. r. és Terhelt2 II. r. vádlottak társtettesi minőségét a 2 rb. a Btk. 192. § (2) bekezdésében meghatározott, figyelemmel a (3) bekezdés a) és b) pontjaira, a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő emberkereskedelem büntetettében nem állapította meg, illetőleg e körben a II. r. vádlottnak csak a bűnsegédi minőségét rögzítette. Az elsőfokú bíróság ítéletének [106]-[108] bekezdései írt okfejtéssel szemben úgy ítélte meg, hogy kétségtelen, hogy az ötletgazda és irányító személy Terhelt1 I. r. vádlott volt, de a II. r. vádlott is egyértelműen tettesi magatartást fejtett ki: a személyi szabadság megfosztásában a bejárati ajtó kulcsának esetenkénti őrzésével, a másnak megszerzésben pedig alapvetően az egyik sértett hirdetésének kifizetésével, ami kifejezetten tevőleges és nem bűnsegédi magatartás, hiszen a sértettek „szolgáltatásai” kizárólag ezen az úton jutottak az ügyfelek tudomására. A megvásárlás fordulataiban pedig a társtettesi minőségét azon tényállásban rögzített magatartása alapozza meg, hogy a Terhelt3 III. r. vádlott által hozott sértetteket - vagyis a megvett „árukat” - együtt fogadta, vette át az I. r. vádlottal. Mindezek miatt az emberkereskedelem büntetettében is tehát az I-II. r. vádlottak társtettesi mivoltának megállapítása a helytálló.

[12] Az enyhítő és súlyosító körülmények nyomatéknak értékelésével az elsőfokú bíróság által kiszabott szankciót valamennyi vádlott vonatkozásában indokolatlanul enyhének tartotta. Így mindhárom vádlott esetében legalább az irányadó középértéket elérő tartamban tartotta indokoltnak a kiszabott szabadságvesztés büntetések súlyosítását, ahhoz igazítva a közügyektől eltiltások mértékeit is.

[13] Részletezte, mely bűnjellel kapcsolatos rendelkezést nem tart helytállónak, ezeknek lefoglalás megszüntetése helyett mint az emberkereskedelem és a prostitúció elősegítése bűncselekmények elkövetési eszközeinek, a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján az elkobzását látta indokoltnak.

[14] Indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezésekkel támadott ítéletet változtassa meg akként, hogy I. r. Terhelt1 és II. r. Terhelt2 vádlottak társtettesi minőségét állapítsa meg a 2 rb., a Btk. 192. § (2) bekezdésében meghatározott, figyelemmel a (3) bekezdés a) és b) pontjaira, a (4) bekezdés b) pontja szerint minősülő emberkereskedelem büntetettében; a vádlottakkal szemben legalább a középértéket elérő tartamú szabadságvesztés büntetéseket szabjon ki és a közügyektől eltiltás büntetések tartamát is ehhez igazodóan hosszabb időtartamra állapítsa meg; rendelkezzen az elsőfokú ítélet kihirdetését követően az I-II. r. vádlottak vonatkozásában elrendelt letartóztatás, valamint a III. r. vádlott vonatkozásában elrendelt bűnügyi felügyelet jogerős ítélethozatalig terjedő tartamának a kiszabott büntetésekre való beszámításáról; a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezéseket akként módosítsa, hogy a törvényszék bűnjelkezelője által Bj.192/2019. szám alatt kezelt és 2. sorszám alatt bevételezett 1 db arany színű Név1 mobiltelefont, 4. sorszám alatti 1 db Név2 mobiltelefont, 6. sorszám alatti 1 db Név3 laptopot lila tokban, és a 16. sorszám alatt bevételezett 1 db asztali számítógépet a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján kobozza el. Egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

[15] A fellebbezési nyilvános ülésen az ítéltábla elutasította a II. r. vádlott védőjének a II. r. vádlott testvérének tanú8nak a tanúkenti kihallgatására irányuló bizonyítási indítványát. Mivel bizonyítás felvételére nem került sor, a másodfokú bíróság a Be. 599. § (1) bekezdés alapján nyilvános ülést tartott.

[16] A fellebbviteli nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség az átiratban írtak szerint módosított formában tartotta fenn a fellebbezést, az átiratban írtakat fenntartotta. Amellett érvelt, hogy nem volt helyes II. r. vádlott bűnsegédi magatartásának megállapítása, mivel a történeti tényállásban a törvényi tényállásban elkövetési magatartásként szereplő magatartást is leírt a törvényszék. Erre tekintettel csak társtettese lehet II. r. vádlott az emberkereskedelem büntetettének. Felhívta a figyelmet arra, hogy mindezekre tekintettel a bűnsegédi magatartás nem lehet enyhítő körülmény a II. r. vádlott oldalán. A súlyosító körülmények nyomatékát és a társadalom fokozott védelmének igényét hangsúlyozva érvelt a kiszabott fő és mellékbüntetések súlyosításának szükségességén utalva az irányadó középértékekre is. Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását indítványozta az átiratban írt indítványával egyezően.

[17] Az I. r. vádlott védője a nyilvános ülésen hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás érdemben nem támadható, a bíróság mérlegelő tevékenysége okszerű ugyanakkor felvetette, hogy az I. r. vádlott elkövetési magatartását megelőző azon III. r. vádlotti magatartás, mely szerint annak a ténynek az állítása a sértettek felé, hogy Település1-en nem kell prostitúciós tevékenységet végezni, hanem háztartási munka végzése végett jönnek ide, nem alkalmas arra, hogy ténylegesen megtévessze őket, nem volt képes létrehozni a sértettek és az III. r. vádlottak között egy olyan alá-fölrendeltség viszonyt, amely megszünteti a sértettek önálló akaratnyilvánítási képességét és nem lehetnek passzív alanyai az emberkereskedelemnek. Álláspontja szerint az emberkereskedelem azzal válik befejezetté, hogy III. r. vádlottól I. r. vádlotthoz, az ő irányítása alá kerülnek a sértettek. Álláspontja szerint a tényállás kiindulópontját nem tisztázta kellő részletességgel az elsőfokú bíróság, mindezek miatt nem vont le ésszerű következtetést a cselekmény minősítésére. A védenccé felmentését kérte az emberkereskedelem vádjától és mondja ki bűnösnek személyi szabadság korlátozása büntetésében.

[18] A II. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen - fenntartva az írásban beadott fellebbezése írásbeli indokolásában írtakat - hangsúlyozta, hogy a védenccé és I. r. vádlott nem voltak élettársak a vádbeli időszakban, nem laktak együtt életvitelszerűen. Az ezzel kapcsolatos megállapítást az indokolásban is megjelenítendőnek találta. A prostitúció elősegítését nem vitatta, ugyanakkor hivatkozott arra, hogy nem volt védenccének tudomása a sértettek I. r. vádlott általi „megvásárlásáról” és azt is homály fedi, mikor szerzett erről tudomást. Abban az esetben, ha a tényállást és a minősítést is megalapozottnak találná az ítéltábla, csak a részesi, bűnsegédi magatartás megállapítását tartja megalapozottnak. Nyomatékos enyhítő körülményként kérte értékelni, hogy védenccé 4 éve áll büntetőeljárás hatálya alatt, mely időnek nagy részét letartóztatásban töltötte. Mindezekre tekintettel másodlagos indítványa enyhébb büntetés kiszabására irányult.

[19] A III. r. vádlott védője a fellebbezési nyilvános ülésen hivatkozott arra, hogy a rendelkezésre álló egyébként nem cáfolt tények alapján több történési lehetőség is felvázolható, több következtetés is levonható, mindezekre tekintettel minden kétséget kizáróan nem lehet megállítani, mi történt, ezért a büntetőjogi felelőssége sem állapítható meg védenccének. Felvázolt egy - az elsőfokú eljárásban el nem hangzó - védekezést arra vonatkozóan, hogy a két sértett és barátai Település1-be utaztatásán kívül védenccét egy üzleti megbeszélése is Település1-be szólította. E körben iratokat is becsatolt. Az enyhítő körülmények sorában hivatkozott arra, hogy védenccé és élettársa lett az élettárs testvére 5 kiskorú gyermeknek a hivatalos gyámja. Elsődlegesen továbbra is a védenccé felmentését kérte, az enyhítés körében pedig más büntetőügyben hozott jogerős döntésben megállapított

magatartást és joghátrányt vetett össze jelen ügygel azzal a konklúzióval, hogy ahhoz képest is eltúlzott a védencével szemben kiszabott büntetés.

[20] Terhelt1 I. r. vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában ártatlanságát hangsúlyozta és az üggyhez kapcsolódóan a sérelmére elkövetett lopási cselekmény körülményeiről, lehetséges elkövetőiről beszélt.

[21] Terhelt2 II. r. utolsó szó jogán tett nyilatkozatában ártatlanságát hangsúlyozta.

[22] Terhelt3 III. r. vádlott ártatlanságát hangsúlyozta. Írásban beadott további nyilatkozatában arról számolt be részletesen, hogy elsődleges oka Település1-be utazásának üzleti oka volt, a lányok és a két fiú utaztatása csak másodlagos ok volt, mivel fizették az utat.

[23] Az ítéltábla a fellebbezések irányára tekintettel az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen felülbírált, vizsgálva az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását is.

[24] Az ítéltábla vizsgálva az eljárási szabályok megtartását olyan eljárási szabálysértést nem tárt fel, amely az ítélet érdemi felülbírálatát gátolná.

[25] Ekként az eljárása során a törvényszék abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadálya lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában ugyancsak nem észlelt.

[26] A vádirat 2019. október 15. napján történt benyújtását követően a tárgyalás előkészítése során a vádat a vádlottaknak és védőiknek kiadta és a Be. 499. § (2) bekezdésében írt határidő betartásával tűzött ki előkészítő ülést.

[27] A 2020. december 9. napján megtartott elkészítő ülésen egyik vádlott sem ismerte be a bűnösségét, ezért bíróság a Be. 509. § (1) bekezdés alapján 2020. február 27. napjára kitűzött tárgyaláson kihallgatta a vádlottakat, ismertette a nyomozás során tett vallomásaikat és kihallgatta tanú9t, tanú10, tanú7 és tanú6 tanúkat.

[28] A következő, 2020. október 12. napjára kitűzött tárgyalás - melynek időpontjáig 6 hónap eltelt - a III. r. vádlott igazolt távolléte miatt nem került megtartásra, majd a következő, 2020. december 14. napi és 2021. március 8. napi tárgyalás is érdemi bizonyítás felvétele nélkül került elhalasztásra.

[29] A bíróság a 2021. április 28. napi tárgyaláson a bíróság kihallgatta I. számú tanút, tanú2 tanút, I. számú tanú vallomását ismertette az érintettekkel, a 2021. május 28. napi tárgyaláson I. r. és II. r. vádlott érdemi vallomást tettek, majd a bíróság ismertette tanú11, tanú12, tanú13, tanú3, tanú14, tanú15 és tanú8 nyomozása során tett tanúvallomását. A 2021. október 4. napi tárgyaláson sor került tanú4 tanú kihallgatására és a bíróság ismertette az okirati bizonyítékokul szolgáló iratokat is, az ügyész és az I. r. vádlott védője perbeszédet tartott. A következő, 2021. október 13. napján megtartott tárgyaláson I. r. vádlott védője távollétében került sor az ügyész által a minősítés pontosítására és a II. r. és III. r. vádlottak védői perbeszédének megtartására is. A fenti - Be. 608. § (1) bekezdés d) pontjában írt - eljárási szabálysértést a bíróság a következő, 2021. október 27. napi tárgyaláson akként küszöbölte ki, hogy a 135. sorszám alatti, ügyész által benyújtott minősítés módosítást tartalmazó irat érintettek részére történt megküldését követően nyilatkoztatta a védőket, mely nyilatkozatból kitűnt, hogy a valamennyi védő ismerte az ügyészi nyilatkozatot illetve a vádmódosítást, a bíróság a bizonyítási eljárást újra megnyitotta, további iratokat ismertetett és a vádlottakat személyi körülményeikre meghallgatta, és bizonyítást vett fel tanú2 életkorának megállapításával kapcsolatban, majd a bizonyítási eljárás végeztével az ügyész és a védők nyilatkoztak korábbi perbeszédekben elhangzottakkal kapcsolatban.

[30] A törvényszék ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, kihallgatta a vádlottakat, a sértetteket és a tanúkat és ismertette a releváns okirati bizonyítékokat Az I. r. és a II. r. vádlottak először megtagadták a vallomás tételt, majd a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékok ismeretében írásban tettek részletes vallomást, amikor is a prostitúció elősegítése büntettét elismerték. Ezeket a vallomásokat a bíróság a tárgyalás anyagává tette.

[31] Feltárta az ügy ténybeli és jogi megítéléséhez szükséges bizonyítékokat. Indokolási kötelezettségének a szükséges mértékig eleget tett, nem csak bemutatta a vádlotti védekezést, a tanúk és a sértettek vallomásait, az okirati bizonyítékokat, hanem értékelte is azokat. Részletesen megindokolta, miért nem fogadta el a vádlotti védekezést, miért vetette el, hogy nem alkalmaztak erőszakot és miért állapította meg a sértettek fogvatartásának tényét, annak ellenére, hogy a vádlotti és sértetti nyilatkozatok ellentétben álltak egymással.

[32] Helyesen indokolta meg, hogy a sértettek egyezően vallották, hogy őket az I. r. vádlottnak eladta a III. r. vádlott, illetve a sértetti következetes vallomások alapján állapította meg azt – szemben I. r. vádlott vallomásával -, hogy nem az I. r. vádlottal való veszekedés körében, hanem másnap derült ki ez számunkra akkor, amikor megtudták, le kell dolgozniuk a vételárat. Ennek következtében fogadtak több „kuncsaftot” későbbiekben.

[33] A vádlottak folyamatosan, a bizonyítékok tükrében változtatták a vallomásaikat. Az elsőfokú bíróság rögzítette indokolásában, mely nyilatkozatot miért fogadott el. A Település1-be utazás munkavállalási célját cáfolja az a körülmény, hogy a sértettek, ruhák, csomagok nélkül érkeztek takarítói állás reményében. A III. r. vádlott védekezését – mely szerint két sértettel érkező férfinak is ajánlott volna állást - cáfolja, hogy ezt a sértettek és társaik is egybehangzóan és következetesen tagadták, a III. r. vádlott és a kísérő két férfi esetleges háttérmegállapodása pedig nem volt a vád tárgya. Összességében a III. r. vádlott védekezését cáfolta az is, hogy a két sértett és a kísérőik vallomása szerint csak a III. r. vádlott kísérte fel a sértetteket a lakásba és ő beszélt I. r. vádlottal, továbbá a III. r. vádlott tudta, hogy a sértettek prostitúciós tevékenységet folytatnak. Az I. r. vádlott és III. r. vádlott üzletelésének tényét támasztja alá az a körülmény is, hogy a sértettek Település1-be érkezése előtti napokban,

2018. április 13. és 16. között összesen 22 alkalommal, több mint 28 percet beszéltek egymással telefonon. A vételár tekintetében is egybecsengő, következetes vallomás tettek a sértettek, vallották azt is, hogy a II. r. vádlott szájából elhangzott, hogy „fél milliót kidobtunk az ablakon”. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a sértettek első útja - tudva, hogy ők maguk is törvénytelen dolgot követtek el a prostitúciós tevékenységgel - miután elhagyták a lakást a rendőrségre vezettet, ott azt adták elő, hogy oda menekültek. Mindez alátámasztja, hogy be voltak zárva, nem hagyhatták el a lakást akkor, amikor szerették volna. Ez azt is alátámasztja, hogy a lakásba is III. r. megtevesztő magatartása miatt mentek fel.

[34] Annak a kérdésnek a vizsgálata során is körütekintően járt el az elsőfokú bíróság, hogy I. r. és II. r. vádlott élettársak voltak-e. Ez a kérdés számos alkalommal felmerült az eljárás során, a másodfokú bíróság álláspontja szerint kellőképpen tisztázásra kerültek e körülmények is és helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor levonta azt a következtetést, hogy élettársak voltak. A bizonyítás felvételének e körben egy kívül álló 3. személy tanúkénti kihallgatásával nem volt indoka. Egyebekben sem a tényállás, sem pedig annak büntetőjogi megítélése szempontjából nincs jelentősége a kérdés további vizsgálatának.

[35] A védelem felhozta, hogy a vádlottak nem ismerhették fel a sértett életkorát, hivatkozott arra a védelem, hogy kétséget kizáróan nem bizonyított, hogy tudatuk átfogta, hogy az egyik sértett még kiskorú. Ezt a kérdést az elsőfokú bíróság alaposan - fotók megtekintésével is - körüljárta, azt a tényt egyik terheltnek sem róta fel, sőt a másodfokú eljárásban már az ügyészség sem vitatta az elsőfokú bíróság döntését, mely szerint úgy állapította meg a sértettek felelősségét, mintha mindkét sértett felnőtt korú lett volna.

[36] Az a bizonyítás eredményén nem változtat, hogy a III. r. vádlott más üzleti dolga is - később megghiúsult - célja lett volna a III. r. vádlott Település1-be utazásának.

[37] Indokolási kötelezettségének eleget tett az elsőfokú bíróság és logikai hibától mentes indokolással adott számot arról, hogy miért nem foghatott helyt a védelem felmentést célzó fellebbezése. A felmentésre irányuló vádlotti és védelmi fellebbezések mindezekből következően az elsőfokú bíróság törvényes mérlegelő tevékenységét támadták, a bizonyítékok újraértékelésére irányultak. A másodfokú eljárásban a logikai hibáktól mentes indokolás esetén nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, ezért a fellebbezések e körben eredményre nem vezethettek, így az ítéltábla azokat nem találta alaposnak

[38] A törvényesen lefolytatott bizonyítás követően megállapított tényállás a bizonyítás anyagának megfelelő, a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, csupán az I. r. vádlott előéleti adataiban szorul kiegészítésre. Fentiekre tekintettel az iratok tartalma alapján a Be. 593.§ (1) bekezdés a) pontjára figyelemmel a tényállást az ítéltábla azzal egészítette ki, hogy közokirat-hamisítás büntette és lopás vétsége folyamatban lévő büntetőeljárásokon kívül megállapítható, hogy a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság KB.II42/2007/71. számú - a Fővárosi Ítéltábla 6.KBF.33/2009/11. számú 2009. június 24. napján kelt határozatával - 2009. június 24. napján jogerőre emelkedett ítéletével vesztegetés büntette miatt 1 év - végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és 50.000 Ft pénzbüntetésre ítélte, valamint 5.617.- Ft vagyonelkobzást alkalmazott vele szemben.

[39] Az ítéltábla a Be. 593. § (3) bekezdése szerint a pontosított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú ítéletet, mely tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban - a felülmérlegelési tilalom folytán - nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt.

[40] A törvényszék a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le mindhárom vádlott bűnösségére, és a Btk. időbeli hatályának figyelembevételével a cselekmények jogi minősítése is helyes.

[41] Nem értett egyet az ítéltábla a fellebbezési főügyészség azon okfejtésével, mely szerint tévedett a törvényszék, amikor I. r. és II. r. vádlottak társtettesi minőségét nem állapította meg az emberkereskedelem büntetében, illetőleg II. r. vádlott bűnsegédi minőségét rögzítette e bűncselekmény kapcsán.

[42] A törvényszék e körben írt indokolásával az ítéltábla egyetértett. A társtettesi elkövetői alakzat megállapításának egyik alapvető feltétele a törvényi tényállás közös megvalósítása, melyhez elegendő akár egy tényállási elem megvalósítása is. Ugyanakkor legalább egy tényállási elem megvalósítása szükség, aki egy tényállási elemet sem valósít meg, az - egyéb feltételek fennállása esetén - csak részes lehet. A törvényszék Terhelt2 II. r. vádlott társtettesi minőségét e bűncselekményekben helyesen nem találta megállapíthatónak, mert sem a „megvásárlás”, sem a „másnak megszerzés” magatartásokat nem valósította meg (ítélet [106]-[108] bekezdései) és ezen túli elkövetési magatartás megvalósítása sem róható a terhére. A II.r. vádlott által megvalósított tényállásban rögzített szándékos magatartások I. r. vádlott magatartását támogató, az ő tevékenységét segítő magatartások voltak. Ekként a bűnsegédkénti elkövetési alakzat megjelölése helyes, ahogy azt a törvényszék részletesen kifejtette indokolásában.

[43] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék helyesen tárta fel, az elsőfokú bíróság ítéletének meghozatala óta eltelt további, vádlottaknak fel nem róható időmúlás a már értékelt enyhítő körülmény nyomatékát növeli.

[44] Az I.r. és a II. r. vádlott terhére rótt 2 rb bűncselekményt 5-10 és 1 rb bűncselekményt 3 évig terjedő szabadságvesztéssel, a III. r. vádlott terhére rótt 2 rb bűncselekményt 5-10 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, ezt felfelé a halmazati szabályok tágítják, a kiszabható szabadságvesztés maximális tartama I. r. és II. r. vádlottak esetében 15 év, a III. r. vádlott esetében 12 év, a középérték I. r. és II. r. vádlottnál 10 év, III. r. vádlottnál pedig 7 év.

[45] A büntetést a Btk. 80. § (1) bekezdése alapján úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[46] A büntetés kiszabásakor irányadó körülmények áttekintése alapján az ítéltábla egyetértett az elsőfokú bíróság által tett azon megállapítással, hogy a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása indokolt mindhárom vádlott esetében.

[47] Az ítéltábla abban is egyetértett a törvényszék indokolásával, hogy az irányító szerepet játszó I. r.vádltott szabadságvesztés büntetésének kell leginkább közelíteni a középértékhez, az I. r. vádltott vonatkozásában meghatározott szabadságvesztés és az ehhez igazodó tartamú szabadságvesztés áll arányban a cselekmények és az elkövető társadalomra veszélyességével, a bűnössége fokával és a büntetéskiszabásikörülményekhez is igazodik, az elégséges és egyben szükséges is a büntetési célok megvalósításához.

[48] Ugyanakkor a büntetés kiszabása során nem került megfelelően értékelésre azon körülmény, hogy II. r. vádltott terhére megállapított bűncselekmény halmazatban lévő cselekmények közül a legsúlyosabbakat bűnsegédként követte el. Mindezekre tekintettel szükségesnek találta az ítéltábla a II. r. vádltottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamát 5 év 6 hónapra, a közügyektől eltiltás tartamát ehhez igazodóan 6 évre enyhíteni.

[49] Terhelt³ III. r. vádltottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés törvényi minimumban való meghatározása tettesi minőségére és a terhére rótt bűncselekmény halmazat tárgyi súlyára figyelemmel eltúlzottan enyhe, ezért azt egy évvel, 6 év tartamúra súlyosította az ítéltábla azzal, hogy arányosan a közügyektől eltiltás tartamát is 6 évre súlyosította.

[50] A fent írtak szerint az ítéltábla az ügyészség súlyosítás iránti fellebbezése III. vádltott tekintetében foghatott helyt és ugyancsak megalapozott volt II. r. vádltott érdekében bejelentett enyhítést célzó jogorvoslati kérelem is. Az így meghatározott tartamú joghátrányok megfelelően tükrözik a vádltottak eltérő elkövetői minőségét, az általuk elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyát és ezáltal az ítélet belső arányosságát is jobban kifejezésre juttatják.

[51] Helyes és törvényes a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának meghatározása, de az I. r. és a II. r. vádltottak által bűnügyi felügyeletben töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés tartamába történő beszámításáról hozott rendelkezés körében szükség volt pontosításra. Mindkét vádltott 2018. október 18. napjától a lakhelyelhagyási tilalomnak megfeleltethető bűnügyi felügyelet hatálya alatt állt, vagyis közigazgatási területre elrendeltnek, a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe, elzárásba, közérdekű munkába és pénzbüntetésbe az előzetes fogvatartás és az olyan bűnügyi felügyelet teljes idejét kell beszámítani, amelynek során a bíróság a terhelt számára előírta, hogy lakást, egyéb helyiséget, intézményt, vagy ahhoz tartozó bekerített helyet engedély nélkül nem hagyhat el, azaz házi őrizettel egyenértékű bűnügyi felügyelet hatálya alatt áll. Mindezekre tekintettel mellőzte az ítéltábla I. r. és II. r. vádltottak esetben is a bűnügyi felügyelet beszámítására vonatkozó rendelkezést, mert azoknak a kiszabott szabadságvesztés büntetésekbe történő beszámítására nincs törvényi lehetőség.

[52] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései alapvetően törvényesek, de egyes bűnjeleket illetően és a II. r. vádltottat terhelő bűnügyi költség összegének meghatározása körében volt szükség korrekcióra.

[53] Ahogy erre a fellebbviteli főügyészség is rámutatott átiratában a 2. sorszám alatt bevételezett arany színű Név1 mobiltelefonnal készített fotókat I. r. Terhelte vádlott a sértettekről (I. r. vádlott folytatólagos gyanúsított kihallgatásának jegyzőkönyve, 2018.05.17.), feljegyzés, ítélet [69]); a 4. sorszám alatti Név2 mobiltelefonon 453 db SMS üzenet kapcsolódott a szobák kiadásához és a szexuális szolgáltatások igénybevételéhez; a 6. sorszám alatti Név3 laptopról nyert e-mail üzenetek többsége a szobák üzemeltetéséhez kötődő hirdetésekkel kapcsolatos (feljegyzés és ítélet [69] bekezdése); a 16. sorszám alatti asztali számítógép felhasználásával történt a sértettek regisztrációja az internetes szexpartner-kereső oldalra, emellett több keresési előzmény is a prostitúció elősegítéséhez kapcsolódik (7. számú feljegyzés asztali PC böngészési 3 előzményekről, az elemzésről készült feljegyzés, igazságügyi informatikai szakértői vélemény, ítélet [68]). Mindezek a bűnjelek az emberkereskedelem és a prostitúció elősegítése bűncselekmények elkövetési eszközei.

[54] Mivel a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján el kell kobozni azt a dolgot, amelyet a bűncselekmény elkövetéséhez eszközül használtak, a fenti 4 bűnjelet az ítéltábla a lefoglalás megszüntetése és a tulajdonosok részére történő kiadás helyett a Btk. 72. § (1) bekezdés a) pontja alapján elkobozta.

[55] A törvényszék az eljárás során felmerült bűnügyi költségről hozott rendelkezései körében figyelmen kívül hagyott egy 14.400, - Ft összegű költségvetelt, mely a II. r. vádlott védelmében eljáró kirendelt védő díja volt. Mindezekre tekintettel kellett pontosítani az eljárásban felmerült bűnügyi költség és a II. r. vádlottat terhelő bűnügyi költség összegét akként pontosítani, hogy az összes költség helyesen 545.935,-Ft, míg a II. r. vádlottat terhelő költség helyesen 172.807, -Ft volt.

[56] Az ítélet jogi indokolása a büntető jogi szabályoknak megfelelt.

[57] Az ítélet bevezető részéből a tárgyalási napok közül a 2020. december 14. napját mellőzte az ítéltábla, mert a bíróság azon a napon nem tartott érdemi tárgyalást és az I. r. és a II. r. vádlottak lakhelyét pontosította az ítélet rendelkező részében, a nyilvános ülésen elhangzottakra figyelemmel.

[58] Mindezek alapján a Győri Ítéltábla a Győri Törvényszék 2021. október 27. napján kihirdetett B.203/2019/147. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a kiszabott joghátrány tekintetében II. r. és III. r. vádlottak tekintetében és egyes járulékos kérdésben hozott döntésben megváltoztatta, míg a Be. 605.§ (1) bekezdés alapján egyebekben helybenhagyta.

[59] A másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől az I. r. és a II. r. vádlott által előzetes fogvatartásban, III. r. vádlott által bűnügyi felügyeletben töltött időt a Btk.92.§ (1) - (2) bekezdései alkalmazásával.

[60] A másodfokú eljárásban a kirendelt védői díjjal felmerült bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezést az ítéltábla a Be.574. § (1) és (3) bekezdés, valamint a Be.613.§ (1) bekezdése alapján hozta meg.

Győr, 2022. március 24.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke

Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.
előadó bíró

Dr. Zsámboki Györgyi sk.
bíró

Záradék:

A Győri Ítéltábla ezen ítélete és az abban foglalt változtatással a Győri Törvényszék 2021. október 27. napján kelt B.203/2019/147. számú ítélete Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában 2022. március 24. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2022. március 24.

Dr. Széplaki László sk.
a tanács elnöke